DOMSTOLENS DOM
9. juni 1993 *

I sag C-95/92,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Annecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor Luigi Ferrari Bravo, chef for Udenrigsministeriets Servizio del contenzioso diplomatico, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato, Oscar Fiumara, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik ved at undlade at vedtage de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af artikel 1, artikel 2, stk. 1 og 2, samt artikel 3 og 5 i Rådets direktiv 84/466/Euratom af 3. september 1984 om fastlæggelse af grundlæggende foranstaltninger til strålebeskyttelse af personer, der underkastes medicinske undersøgelser og behandlinger (EFT L 265, s. 1), har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene M. Zuleeg og J.L. Murray samt dommerne G.F. Mancini, F.A. Schockweiler, J.C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Diez de Velasco og P.J.G. Kapteyn,

* Processprog: italiensk.

generaladvokat: W. Van Gerven
justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 30. marts 1993,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 28. april 1993,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 23. marts 1992 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af Euratom-traktaten nedlagt påstand om, at det fastlås, at Den Italienske Republik ved at undlade at vedtage de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af artikel 1, artikel 2, stk. 1 og 2, samt artikel 3 og 5 i Rådets direktiv 84/466/Euratom af 3. september 1984 om fastlæggelse af grundlæggende foranstaltninger til strålebeskyttelse af personer, der underkastes medicinske undersøgelser og behandlinger (EFT L 265, s. 1, herefter benævnt »direktivet«), har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Euratom-traktaten.

2 I direktivets artikel 7 hedder det: »Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1986. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.«

3 Hvad angår sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

4 Kommissionen gør gældende, at Den Italienske Republik i medfør af Euratomtraktatens artikel 161 og direktivets artikel 7 var forpligtet til at vedtage de nødvendige bestemmelser til direktivets gennemførelse i national ret.

5 Den Italienske Republik erkender, at en udtrykkelig transformering endnu ikke er sket, men hævder, at en sådan ikke er fornøden. Forskrifterne i direktivet findes nemlig allerede i nøjagtig samme form i sundhedsministerens cirkulære nr. 62 af 2. august 1984 om »strålebeskyttelse af patienter under diagnostiske undersøgelser og radiologiske og nuklearmedicinske behandlinger« (herefter benævnt »cirkulæret«), der er tilstillet alle kompetente myndigheder og tjenestegrene.

6 Der kan ikke gives Den Italienske Republik medhold i denne argumentation.

7 Det bemærkes, at i henhold til Domstolens faste praksis skal hver enkelt medlemsstat gennemføre direktiver på en måde, der fuldt ud opfylder kravet om retssikkerhed, og således overføre direktivets bestemmelser til bindende internretlige bestemmelser (jf. dom af 2.12.1986, sag 239/85, Kommissionen mod Belgien, Sml. s. 3645, præmis 7).

8 Det fremgår imidlertid af parternes skriftlige og mundtlige indlæg i sagen, at ovennævnte cirkulære aldrig er blevet officielt bekendtgjort, at det kan ændres efter de italienske forvaltningsmyndigheders forgodtbefindende, og at det alene indeholder henstillinger, der ikke er af bindende karakter.

9 Heraf følger, at Den Italienske Republik ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af ovennævnte direktiv.

10 Herefter må det fastslås, at der foreligger et traktatbrud som omhandlet i Kommissionens påstand.

Sagens omkostninger

11 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Den Italienske Republik har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Euratom-traktaten ved ikke at have vedtaget de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af artikel 1, artikel 2, stk. 1 og 2, samt artikel 3 og 5 i Rådets direktiv 84/466/Euratom af 3. september 1984 om fastsættelse af grundlæggende foranstaltninger til strålebeskyttelse af personer, der underkastes medicinske undersøgelser og behandlinger.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Due Zuleeg Murray Mancini Schockweiler

Moitinho de Almeida Grévisse Diez de Velasco Kapteyn

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. juni 1993.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident